

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΡΑΓΟΔΙΕΣ ΤΩΝ ΡΟΣΣΩΝ ΕΞΟΡΙΣΤΩΝ

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΘΗΡΕΣ ΤΗΣ ΓΚΕΠΕΟΥ

Πώς άνωκαλύπτεται εί δησυροί τῶν έξοριστῶν Ρώσων ἀριστεράτων. Η μυθιστορηματική περιπέτεια τεῦ θησαυροῦ τῆς λίμνης τοῦ Λίπσικάλ. Μιχ ιστορικὴ ἐνέδρα τῶν Σιέηριανῶν ληστῶν. Ή τραγῳδία τοῦ έξοριστού βαρώνου Όρικωφ. Πῶς τὸν ἐπρέδωσε ἐ πρίγκιπας Γκραλίτσιν, καλ.

Στὴ Σοβιετικὴ Ρωσία σήμερα ἔχει δημιουργηθῆ ἓνα πολὺ πρωτότυπο καὶ πολὺ παραξενὸν ἑπάγγελμα. Ή γάρ είναι γιὰ τὸ ἑπάγγελμα τῶν ὑποσταυθῆσθων, ἔτενον δηλαδὴ ποὺ φάγουν διαρρῶς ν' ἀνακαλύψουν τοὺς παλιὸὺς θησαυρούς, καθὼς καὶ αὐτοὺς ποὺ ἔθαψαν σ' ἀπόρουν μέρη οἱ τελευταῖς Ρώσοι ἀριστοχράτες ποὺ δραπετεῖσθαι ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ, κυρηγμένοι απὸ τοὺς Μπολσεβίκους. Ἐδῶ καὶ λόγο κωπὸ λοιπόν, ἔνας ἀτ' αὐτοὺς τοὺς μυστηριώδεις θησαυροῦντες παρουσιάσθηκε στὴν Κερατικὴ Σοβιετικὴ Τρατέξα τῆς Μόσχας καὶ δήλωσε παθώντας ὅτι μετορύσε νὰ βρῇ τὸ μυθικὸ θησαυρὸ τῆς λίμνης τοῦ Μπαϊκάλ.

Οὐ θησαυρὸς αὐτὸς τοῦ Μπαϊκάλ, ἔχει μὰ ἀλλόσοτε ίστορία ποὺ μοιάζει μὲν συναρπαστικὸ μιθιστόριον, "Ασχίζει τὸ 1914, τὴν ἐποχὴ τοῦ Ρωσοπατρικοῦ πολέμου. Τὸ Πλότ-Αρθονό καὶ τὸ Μούντεντεν πινδινεῖσαν τότε νὰ πέσουνε στὰ χέρια τῶν Ἰαπωνῶν ποὺ ξεχενόντων σάν μὰ ὄντας ἀριστοχράτη πλημμύρα ποὺς τὴν Ἀσία. Ἡ ωστοσικὴ πινδέρησης ἀλλὰς νὰ φωβᾶται καὶ μὲν μέρα ἀποφάσισε νὰ μεταφρέψῃ στὴν Πετρούπολη δῆλο τὸ κρυστὸ ποὺ βρισκότανε στὴ Σιβηρία. Μια εἰδικὴ ἑπιφεσία λοιπὸν κατέστρωσε μὲ μεγάλη μυστικότητα τὸ δραματόγιο καὶ διάλεξε νὰ μέμπεται ἀπόπαταμα Κοζάκων μὰ τὴ μεταφροφὴ τοῦ θησαυροῦ. Κάτοιος διως ἀτ' αὐτοὺς τοὺς Κοζάκους μεθύστε μὰ νύχτα καὶ φλάγξτε σὲ σᾶ μὰ ταβένα μιὰ γιὰ τὸν σπολὸ τῆς θαυματευτικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς τοὺς. Αὕτη ὁστόσο ήταν ἀμέτοντας νὰ μάθωντοι περίγραμοι Σιβηριανοὶ ληστά τὸ ἀπόπατρο σχέδιο τῆς φροντίσκης κυβερνήστεως καὶ, φυσικά, μεταχειρίστηκαν—χλιες δύο πονηρίες γιὰ νὰ συγκεντρώσουν περισσότερες λεπτομέρειες—σχετικῶς. Παραγολύθησαν πονφά τοὺς Κοζάκους, κατάφεραν νὰ πάροντας καὶ ἄλλα λόγια τοὺς ὅπου θεαθεῖαν πεντά κάθε πληροφορία ποὺ τοὺς ζητοῦσταν, συγκεντρώθηκαν δῆλοι τοὺς καὶ ἐστήσαν μὰ τούλην ἐνέδρα στὶς ὅχθες τῆς λίμνης τοῦ Μπαϊκάλ, ἀτ' ὅπου θὰ περνοῦντε τὸ καθαράν τους τοὺς μεταφράστες.

"Οταν οἱ Κοζάκοι ἔφτασαν στὶς ὅχθες τῆς λίμνης, οἱ Σιβηριανοὶ λησταὶ τοὺς περικύλωσαν ἔξαρφα μεσὰ στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας καὶ τοὺς ἐσφαξαν δῆλοις μὲ μὰ ἀτάνθρωπη ἀγριότητα. Ἐπειτα ἥσυχοι πειά, ἀναντοῦ μεγάλες φωτεῖς στὴν τακουσκήνωσί τους, κατέθεσαν τὶς κάσσες μὲ τὸ κρυστάλλινο καὶ μὲ τὰ πολύτιμα κοσμήματα ἀπὸ τὸ ἀμάξι τῆς τραγικῆς ἀποστολῆς καὶ ἀρχισαν νὰ μοιράζονταν τὸ μυθικὸ θησαυρό, διατος μοιράζαν πάντα δῆλα τὰ λάφυρά τοὺς. Κατάτιν δὲ φρότωσαν τὶς κάσσες σὲ μερικὲς βίνοις γιὰ νὰ τὶς μεταφέρουν σ' ἓνα ποὺ ἀσφαλές μέρος, πέρα απὸ τὴν ἀπέναντι ὅχθη τῆς λίμνης τοῦ Μπαϊκάλ. Η τιγή διως δὲν βοήθησε διόλους αὐτὴ τὴ φρά τοὺς τούληροὺς ἐγκληματίας. Τὰ μεσάνυχτα, τὸν δῆρα ποὺ βρισκόντουσαν στὴ μέση τῆς λίμνης, ἔσπασε μᾶς ἄγια μίνελα ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ σκορπίζονταν τὸν τρόμο καὶ τὴ φρίση τῆς Σιβηρίας. Τὰ κάματα τῆς λίμνης ἀπειλοῦσαν ἀπὸ στιγμὴ στηγμὴ νὰ τινᾶσσον τοὺς ληστὰς ποὺ είχαν τρομοκρατηθῆ

καὶ προσπλαθοῦσαν μὲ ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νὰ σώσουν ὅμη πειά τι πλένουσα λάφυρά τους ἀλλὰ μονάχα τὴ ζωὴ τους.

Τὰ ἔξημερομάτα, μόνο μᾶς βάρκα μπόρεος νὰ φτάσῃ στὴν ὅχθη τῆς λίμνης μὲ τρεῖς Σιέηριανοὺς ληστάς, τοὺς πιὸ τυχεροὺς ἀτ' ὅπους τοὺς ἄλλους ποὺ ἔχουν μετρήσει στὰ βάθη τῶν νερῶν.

Οἱ λησταὶ τότε, ὅπως ἦταν ὑπερβολικὰ δεισιδαῖμοντα, δὲν θέλησαν ν' ἴνασισθοῦνται απὸ τὴ λίμνη τὸ θησαυρό, παρὰ μονάχα σημείωσαν ἀπόνι σ' ἔνα χάρη τὸ μέρος διόπου ἔγινε τὸ ναυάγιο, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μὲν θανατώνταν κάποια μέρα μὲ ἄλλους συντρόφους γιὰ νὰ πάρουν τὰ μυθικὰ ἐκεῖνα λάφυρα.

Τὰ χρόνια ὅμως πέρασαν καὶ ὅλες ἡ ἀπόπειρές τοὺς δὲν κατέληξαν σὲ κανένα ἀπτόκειμα, γιατὶ ποτὲ δὲν κατάφεραν νὰ κάνουν τὰς ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴ δύνασιν τοῦ θησαυροῦ, ἐπειδὴ φοβόνταν πάντα μὲ τύχει καὶ πέσουν στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας. Μὲ τὰ ποωτόγονα πάλι μέσα παὺ διέθεταν, δὲν μποροῦσαν φυσικά ν' ἀναπέσουν μῆτε μᾶς κάσσας απὸ τὸ βάθη τῆς λίμνης τοῦ Μπαϊκάλ. "Ἐπειτα ἦρθε ὁ πλέον, ἔσπασε ἡ ἐπανάστασις καὶ ἡ Ρωσία ἀναστάτωσε ἀπὸ τὴ μάνη ἀρχὴ ὡς τὴν Ἀλλή. Ἀπὸ τὸν τρεῖς λοιπὸν ληστάς ποὺ είχαν συνθῆ ἀπὸ ἑκεῖνο τὸ δραματικὸ ναυάγιο, δὲν ζόντε πειά, παρὰ μονάχα ἔναν, ὁ γέρο-Γρισκούφ, καὶ αὐτὸς αριθμῶς ἔδωκε καὶ λίγο καῦρο, μὲ τὴ βοήθεια ἔνοντας θησαυροῦθημα, ἀπότελεντες στὴν Κερατικὴ Τράτεξα τῆς Μόσχας τὴ διάσωση τοῦ μυθικοῦ θησαυροῦ τῆς Τσαρικῆς πινδονήσεως.

* * *

Λόγη ὁστόσο η περιπτώσις δὲν παρουσιάζει τίποτα τὸ ἔξαιρετικό, γιατὶ ἀπὸ κρύσταλλα τώρα καὶ Γρεπεού ἔχει δραγάνωσι εἰδώλια ἀποστάταμα τὰ πρωτέων τῆς ποὺ φάγουν διαφοράς ν' ἀνακαλύψουν τοὺς κρυμμένους θησαυροὺς τῶν Ρώσων ἀριστοχρατῶν. Σ' ὅλες τὰς πόλεις τῆς Ρωσίας οἱ θησαυροῦθηρες αὐτὸς κάνουν ἐπάμυνες καὶ μιστηριώδης ἔφενες στὰ πόλεις τῶν παλαιῶν ἀνατόρων, καθὼς καὶ στα χρηματά τῶν εὐγενῶν, μὲ τὴν ἐλπίδα ν' ἀνακαλύψουν τὸ χρονῖα κορυμμάτα τοὺς καὶ τὸν πατέτωμας λόγους τους, ποὺ δὲν μπόρεσαν βέβαια νὰ τοὺς πάρουν μαζύν της κατά τὴν ἀγωνιώδη δοκιμήν τοὺς ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Ρωσία. Μέχρι σήμερος ἡ δράσης τῶν θησαυροῦθηρῶν ἔχει σημειώσει τόσο καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα, ὅποτε ἡ Γρεπεού, ύση μόνο ἔχει σ' αὐτοὺς ἀπόλυτη ἐπιτοσίνη, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀγνῆτες τελείως ἐλευθερούς νὰ προσάνουν σ' δικαιοδότητες ἐνέργεια γιὰ τὴν ἀνακάλυψην διαφόρων μυστικῶν, σχετικά μὲ τὸν κριψιμένον θησαυρόν.

Οἱ πράκτορες λοιποὶ τῆς Γρεπεού, τριγυρίζοντας σ' δῆλη τὴ Ρωσία, ὑποβάλλουν σ' ἔξοντας στικὲς ἀναρρίσεις τοὺς παλιοὺς ἀπορέτες τῶν εὐγενῶν καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ προσαποτοίσουν στὶς μυστηριώδεις ἔρευνές τους. Ἡ Κερατικὴ Τράτεξα τῆς Μόσχας ἔδεινε ἀριθμούς καὶ ληστά μετρούσεις, γιατὶ μέχρι μεριμνεῖς ἔχει σημείωσεις στὰ ὑπόγεια τῆς ἔνα πληθυσμός

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

Τὸ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ τῶν περιοδικῶν μας «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» — «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ». Εἶναι ἀνώτατο καὶ πλέον πλευριστάρχον ἀπὸ τὰ τῶν ἐφημερίδων. Διέτι δὲν εἰσθε ἀναγκασμένοι νὰ κόψετε ὑπερβολικό δελτία, γιὰ νὰ πάρετε τὰ πλευριστά δῶρα του, ἀλλὰ μένον 38 δελτία, 19 τεῦ «Μπουκέτη» καὶ 19 τεῦ «Οικογενείας».

Τὸ νῦν σας λοιπόν!

Ἡ τύχη είναι μὲ τὸ μέρος σας.

ερώτησε τον Καλλίπολιν πώς θα μπορούσε να αποδειχθεί ότι ο Αριάδνης ήταν η γυναίκα του Πέρση.

Ἡ δοῖς τὸν θηριωδηθόδον δὲν περιοζεῖται μόνο μέσα στή Ρωσία. Οι μισθιώδεις πρόσωποις τῆς Γκρεπεού τις πειραστέρες φορεῖς ἀγγίζουν τὶς ἔφεντος τους ἄπο τις προτεύοντες τῆς Εὐρώπης, διότι ἔχουν καταφύγει ὁ Ρώσος εὐγενεῖς. Ελεῖ δὲ πολὺ εὔκολο να παντέψῃ κανεὶς ποιεῖ ἵ μεθόδος τῆς ἐφαρμοσίας τους. Οι πρόστιμοι τῆς Γκρεπεού ἀνατείνονται μὲ τὰ πειρατήλια την Ρώσοσσα προσφύγων, πλησιάζουν τοὺς ἑξούσιοτος ἀριστοκράτες, γίνονται φέλοι τους καὶ σιγά-σιγά μαθινούν ἀπ' αὐτοὺς τὰ μυστικά τους, διερμήνει ἐλεῖ σχετικοῦ μὲ τὸ θησαυρὸν πους ποὺ βρίσκεται θαυμαένος κάτιον, ἐξεῖ κάτω στὴν Ἀγία Ρωσία...

Μιὰ τέτοια ἀρχιβού· ήταν καὶ ἡ τραγικὴ περιττεία τοῦ βαρώνου Όργαρη, ἐνός αὐτὸι τοις πλοιοποτέρων Ρώσους εὐγενεῖς, ποὺ ἔχοντες μὲν τοὺς θησαυροὺς του μάλις ἔσπεσαν οὐτανάστασις, σὲ μᾶλις πιστικὴ κρύπτη τοι παρόγυνον του ποιεῖ βρισκεσταί στὰ περίχωρα τῆς Πετρούπολεως καὶ ἔπειτα, μεταφεισμένος καὶ μὲν πλαστὸ διαβατήριο, κατεύθυνθος νὰ περάσῃ τὰ σύνορα καὶ νὰ καταφύγη, δέτεραι ἀπὸ απεκδίκηγες περιττείες, στὸ φιλόξενον Παρίσιο. Ο βαρόνος Όριζων τότε βρήκε μὲν πρότι, γραμματεώς σ' ἔνα μεγάλο ἔνοδοσκειο τῆς λεωφόρου των Ἡλιούσων καὶ καὶ ζύνοντα πόλης ησήκω, ἀλλά δὲν τύχανε μάλιστα νὰ γνωρίσῃ ἔναν ἄλλο Ρώσσο ἔξοριστο ἀμιστοκράτη, τὸν πορίγκητα Μιχαήλ Γραφούλιτσον καὶ νὰ συνθέτῃ μάλιν τον μὲ μάλιστη φύση. Ό ιρίγκητας Γραφούλιτσον εἶχε κατωθύσει, διποὺ τοι εἶλε, νὰ ἔξεσταση τὴ Ρωσικὴ Πρεσβεία, διποὺ εἶχε προσκρυψεῖ στὸν κομμουνισμὸ καὶ δεσχότανε νὰ γίνη κατάσκοπός της. Μ' αὐτὸ τὸν τρίτο λοιπὸν θὰ μποροῦσε νὰ ξαναγρίσῃ για λίγο κυριό στὴ Ρωσία για νὰ περιλάβῃ τὰ κρυμένα κομμουνιστά του καὶ νὰ καταφύγη πάλι στὸ Παρίσιο, γιατί νὰ τὸν ἔνοχλήσουν διώσουν οἱ Μπολσεβίκοι.

Αντά τὰ λόγια ἔκαναν μεγάλην ἐντύπωσι στὸ βα-
ῦνον Ὁρίωνα, ποὺ δὲν δίστασε νὰ ἔξουσιογνῆ
στὸν εἰδενέσθαι φύλο του τὰ μυστικά καὶ νὰ
τὸν παραστάσην νὰ βεῃ κανένα τούτο νὰ τὸν πάση
κι' αὐτὸν μαζύν του στὴ Ρωσία. 'Ο πρόκριτας Μι-
καήλ Γκραμπίτεν πατέμεσε τότε νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν
Περσεβία ἀδύνητην διακατήσιο γιὰ τὸ βαρόνον
Ὄριώνα, μὲ τὴν πρόφαση δητὶ τὸν ἔθελε ώς βοηθό
του κι' εναὶ ὥρασι πρωὶ οἱ διψὲ ἔξδρυτοι πάτησαν
πάλι τὸ πόδι τους στὴν Πετρούπολη. 'Ο Γκραμπίτεν
δὲν ἀγνοεῖ διόλου νὰ βρῇ τὰ κοστύματά του καὶ
νὰ τὰ δειξῇ ὀλόρρροος στὸ φύλο του, πράμα τοῦ
ανέγκασε τὸ βαρόνον Ὁρίωνα νὰ ἑπασπεύσῃ κι' αἴ-
τις τὶς ἔρεινές του στὸν πύργο του. 'Εναὶ βράδυ
ιοτόν, συνοδειώμενος ἀπὸ τὸ φύλο του Γκραμπίτεν,
μετρεὶς κυρφὰ στὴν προγνωτική κατοικία του καὶ φυ-
σικὲς βρήκε ἀμέσως τὸ θησαυρὸν του ποὺ τὸν είχε
κρύψει, δητὶς εἴταπε, σὲ μὰ μιστικὴ μεριά τοῦ
πολύου του. Τὴ στιγμὴ διως ποὺ παρουσιάζει στὸ
θησαυρούντον σύντροφό του τὸ βαρόνια κοστύματά
του καὶ τὰ ὑπέροχα διαμάντια του, είδε νὰ περικ-
λόνεται ἔξαφρα ἀπὸ τὰ δογανα τῆς Γκρετσοῦ, τὰ
ἀστικὰ τὸν συνέλαβαν ἀμέσως καὶ τὸν τουφέκισαν ώς προδότη! 'Οσο
μὰ τὸ μιστηριώδη πρίγκηπα Μικαήλ Γκραμπίτεν, καταλαβαίνει βέ-
βαια κανεὶς δητὶ δὲν ήταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἕνας ἐπιδέξιος θησαυ-
ρούρης ποὺ είχε καταψήσει νὰ παρασύνῃ ώς τὴ Ρωσία τὸ βιαιόν
Ὄριώνα γιὰ νὰ τοῦ ἔξθεψῃ ὁ ἴδιος τὸ θησαυρὸν του!

Πιὸ τιγκερὸς δῶστόνω στάμηκε ὁ κόμης Σουφκώφ πον εἰχε κα-
ταφέρει νῦ ξαναγιρίσῃ στὴν Ρωσία γιὰ νὰ πάρῃ τὸ θησαυρό του,
ἔνα θησαυρὸ διὸ δέκα ἑκατομμύρια χρυσᾶ ρούβλια ποὺ βριαστάνε-
στα περήχωρα τοῦ Τέμους. "Οταν διώς ἔγαπε σ' ἔκεινο τὸ μέρος,
εἶδε κατάπληκτος ὅτι ὁ θησαυρός του εἶχε κάνει φτερά! Ἀπὸ τῆς
δημητρίσις τότε τῶν χωρικῶν, κατάλαβε οὐδὲ τὸν εἶχαν κατακλέψει τὰ
νηγυανα τῆς Γκεπεού καὶ ἀπελπιζέντος πῆρε μιὰ νίκητα τὴν ἀδόφαστην
γ' αθτοκτονίην. Μά κάποιο μιστηριώδες χέρι ἀρτάξει τὸ πιστόν του
ποὺ τὸ εἶχε ἄφησει δίπλα τοῦ κάτανο στὸ τραπέζι κι' ἔτοι τὸν ἔσω-
σε τὴν τελευτάνη στιγμὴν. Ο μιστηριώδης αὐτὸς σωτήρας του ἦταν
ένας παλῆς ἴντηρέτης του ποὺ εἶχε γίνει τώρα Μπολσεβίκος, δίχως
νῦ ξηη πάρην γ' ἀγαπάτη τὸν κόμητα Σουφκώφ. Κι' δ Ρῶσσος εὐγε-
νῆς κατωρθώσως μὲ τὴ βοήθεια του νὰ περάσῃ πάλι χρυψά τὰ σύνο-
ρα νῦ ξαναγιρίσῃ στὸ Βερολίνο, ευχαριστημένος τέλις

ποιεί γλυτώσει από τα νησιά της Ιγκέπου.
Φωνεταί λαιψή διτί αιτώ τὸ καινούργιο ἐπάγγελμα ποὺ
ἴχε δημιουργηθῆ σπίμερα στὴ Σοβιετικὴ Ρωσσία, εἰνεῖ
ποὺς τὸ μόνο, δπως λένε οἱ ξένοι δημοσιογράφοι, ποὺ κά-
τει τὴν Κρατικὴ Τράπεζα τῆς Μόσχας κυριολεκτικὰ νὰ θη-
σαντεῖ...

ΑΤΤ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ο Τριστάν Μπερνάρ ήθελεις ! Πᾶς τὰ ἔθαλάσσωνε. Ή καλωσύνη τεῦ Λουδεβίκου Φιλίππου. Γιαν ων μη στειχίστη τε γεμαχ. Ό βραδύγλωσσες δικηγόρες. Ή ζπενταρίες τεῦ Δουμᾶ κτλ.

Ο γνωστός Γάλλος θεατρικός συγγραφέας Τριστάν Μπρούνι,
τοῦ όποιου τὰς ἔξιντα κωμῳδίες ἔχουν χειροποίησει και οἱ Ἀθηναίοι
ὅταν ἐπαντικρύνανται ὀπάρχονται εὐηργελασμένοι θύσασιν, ἔχουν
συνήθεια νὰ παιζῃ καὶ ὁ ίδιος ποτέ ποτε, στα ἔργα του, χροιέι, ἐν-
νοεῖται, νὰ διωνάσῃ τὴ μερικὴ γενεαλίδα του. Η αἰώνιας δύσης, μα-
τικῶλαι λαπές φυλὲς προσείριων τὸ καίμανο τῶν ἔργων του, προσ-
θέτει ἀστεία, ἀφάνεις φράσεις καὶ ἔτοι μπρεδεῖται τοὺς ἕρθοπολούς, ποὺ
παιζονται μετόπι.

Μιὰ φορά, παῖςσαντας, ἀλλάζει τόσο τὴ σκηνὴ ἐνώς δρου του, ὅτε ὁ συνωμήντης του, ἔνας νέος ηθοποιός, τάχασε καὶ δέρ ωπορτ σε νῦ συνεξίσῃ τὸ φύλο του.

Ο Τριστάν Μπρεγκάρ, καταλαβαίνοντας τὸ πιθανό του και τη
λοντας ων τὸν βοηθόν, τὸν φύτησε:

—Δούλοι, οι Έλεγχοι, φίλε μου;
—Πως νή υπακόω σώμα τί Έλεγχο, κύριε Μητρονύμο. Συστέο! Αὐτό το
διαιάσσωμα πού ξέκαιες στο έργο σου; "Οτας τάκαιες, ξέπιπεζε τα
μοναχός σου! ελε θυμωσεις ο ιηδούσος κ' ερώτωσε στα παρασκή-
να, άφινοντας στη σκηνή υπότι των συγγρα-
φέα, μ' ἀνοικτό το στόμα!..

Ο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος Φίλιππος ἤταν πολὺ ἀνέψιος στοῖς τρόποῖς των και ἔξαιρετο καλόβολος. Μιὰ φορά, ποι ἐπεσκέψθηκε μια πόλη τῆς Νορμανδίας, εὐχαριστήσκηκε τόσο ἀπὸ τὴν προσωπάντια τοῦ δημάρχου, διστε, γιὰ νὰ τοῦ ἐνδηλώσῃ ἁυτότερην τὴν εὐδαιμονίαν του, τὸν ἐνά-
ιεσσε σε γειτία.

— Τὴν ἄλιη Δευτέρα (δηλαδὴ μετὰ δύτιων ἡμέρες), σᾶς περιμένω, κόροις Δήμαρχε, στὸ Παρθενώνα μετέπειτα.

— Μεγάλη μου τινή, Μεγαλειότατε, ἀπόντησεν δὲ ἀσείης δύμαρχος, διὰ τὸ ταξεῖδι διὸ τὸ Παριστ σταυρίζει πολλὰ κρήματα ἀσυγκρίτως ἀκριβότερα απὸ τὸ γεῦμα ποὺ δὲ μου προσφέρετε...

— Καλύ τότε, είπε γειώντας και λαγύσασα δ
Λουδοβίκος Φλιππος. Ήδη στέλνα ήταν άνεκτορισθ
άμαξή να σας φέρει ω̄ έτοι ή τικη ήνως βασιλικού
γείτωνος δεν θα σας στοχυώσει τότε...»

Ο Λουδοβίκος Φύλαρος ἔζησε πολὺ ἀπό τὸ
Παλάτι, χωρὶς τὴν ποινέλεια τῶν πολιωνίων βα-
σιλέων, διατηρήντας μέγους ἑπτάετές. Κ' ὅταν
ἔχοντας ἔδινε στὸ Παλάτι ἐπίσημα γευματα, δεξι-
ώσεις κ.τ., ἐνοικάζει γάρ αὐτὰ Βραδειά σερβιτόρους
ἀπὸ τὰ μεγάλα ἔπινδοντα.

Μία θεαδειά, μετά τό γενίμα, ένας τετούς σερ-
βιτόρος ἐπήρε πώληψην πέρδικα καὶ τὴν ἔκωψε στὸν πόνου τοῦ
την τοῦ φράκου του, σὲ κάποια στιγμὴ ποὺ νόμιζε πῶς δέν τὸν θύλεπε
κανείς.

Ο Δουκοβόλος Φίλιππος διετέλεσε τὸν εἶδε καὶ σὲ μὰ σπουδὴ ποὺ
βρέθηκε χοντά του, τοῦ ψιθύρωσε :

—Κρίνε καλά, παιδί μου, την πέρισσα στην τεσσάρη σου! Τα πόδια εξέχουν έξω και φαίνονται. Εάν σε ιδή κανένας καθίθηκε τόπη για να τον πάρει;

Κάρχην ἡ περιτόποι-

‘Ο Τριστάν Μπερνάρδ ήταν κάποιος μάρτυρας σε αὐτά δύο και περιμένοντας τή σειρά του νά ξέσπασθη άντικαυνούσσας, γιατί άλλες διαλογίες είχαν ήδη προβληθεί. ‘Εγινεν ίδιως έξω φρεγών ω' έναν δικηγόρο, ο διποίος δὲν έφτανε πού θέλει πολλά, άλλα ήταν καθ' θραβάνγιασσος κα' βασική μαθητή δράση νά προσέρχεται κάποια σύλληψη. Σε αὐτά στηνή διακηρύξεως απότος σηκώθηκε πάλι και είπε :

—Ο πρόεδρος ἀμέσως σου δίνει τὸ ιόγο, ἡλθε, ἐστὶν ἀργεῖς να τὸν πάρης! ἐφώναξε ξεψ φρενῶν ὁ Τριστάν Μπερνάρ.

Ο Γάιος δραματικός συγγραφεὺς Ρωμαί Κοσίλης πήγε κάποτε στὴν κηδεία μᾶς ἐπαρχιάτισσας γεροτακόρης, διναμαστῆς γιὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀσθενία της. Βλέποντας δὲ πολὺ κόσμο, Ιδίως διδρες στὴν κηδεία, εἶπε :

—Τὴν ἀπίχη τὴν κατέλιπα! Τάρα τοὺς τὴν ἐπήρεν ξα-
πίσω τόσοι αἰνόδες, αὐτὴ δὲν μπορεῖ πειλά νὰ τοὺς ιδῇ ...